

פרוטוקול מס' 241

מישיבת ועדת הכנסת, ביום ג', י"ט בסיון תשל"ג,
19 ביוני 1973, בשעה 08.30, בירושלים

נ כ ח ו :

חברי הוועדה:
א. אנקוריון - היו"ר
א. הראל
י. נבון
מ. שחל
י. בן-מאיר
י. רפאל
א. רזיאל-נאור
ר. ארזי
מ. ביבי
מ. ברעם
ע. אמוראי (במקום א. יפה)
א. זילברברג (במקום א. עופר)
ד. קורן (במקום מ. זר)
נ. אליעד (במקום י. גולן)
ב.צ. קשה (צ. צימרמן)
ח. לנדאו (במקום מ. נסים)
מ. דרובלס (במקום י. נחושטן)
י.מ. אברמוביץ (במקום ש. לורנץ)
לבנבראון (במקום ח. טובי)

מוזמנים:
א. אבנרי
נ. לורך - מזכיר הכנסת
ש. יעקובסון - סגן מזכיר הכנסת
ש. בר-זכאי - משרד המשפטים

מזכירת הוועדה: מ. ברפי

ר ש מ ה: מזל כהן

1. סדר היום:
2. סדרי הדיון בהצעות סיעות גח"ל והמרכז החופשי להביע אי-אמון בממשלה.
3. קביעת הזמן לדיון בנושא: השביחה ברדיו ובטלביזיה
4. הצעה לסדר של חה"כ י. בן-מאיר בדבר ערעורן על החלטת יו"ר הכנסת והסגנים להביא את הצעת החוק בדבר בקירה ישירה של ראשי ערים לדיון מוקדם בכנסת ב-19 לח.ז.
5. בקשת סיעת העולם-הזה - כוח חדש לאשר שינוי שם הסיעה ל"סיעת מרי - המחנה הרדיקלי הישראלי".
6. אישור החלטת ועדת המשנה לדיון בענין מעמד חברי הכנסת לשעבר במקסימו ואירועים ממלכתיים.

- 27 -

(מקל 7'01 25.6.73)

היו"ר א. אנקוריין:

אני פותח את הישיבה.

הדבר הראשון שעלינו לעשות, זה לקבוע את

מסגרת הדיון להצעות אי-האמון שיבואו היום.

קבלנו הודעה שהיום חידונה בכנסת הצעות אי-האמון מטעם גח"ל והמרכז החופשי. עלינו לקבוע את מסגרת הדיון. אילו זה היה תלוי בי הייתי מציע שזה יהיה במסגרת הודעות. היות ואני יודע שסיעת גח"ל אינה נוטה להסדר הזה, הצעתי היא שאנחנו נקבע שעתיים, וזה יהיה במסגרת דיון אחד והצבעות נפרדות.

א. רזיאל-נאור:

אני מבקשת לקבוע 3 שעות לדיון, כי אלה הן שתי הצעות נפרדות, ולא צריך לערבב אותן.

היו"ר א. אנקוריין:

אני חושב ש-3 שעות זה מופרז. גם בפעמים הקודמות, לא קבענו יותר משעתיים. אני מבקש

מך להוריד את ההצעה ולהסתפק בשעתיים.

א. רזיאל נאור:

אין לי ברירה.

היו"ר א. אנקוריין:

אם כן, הוחלט לעצין זה - שעתיים.

בקשה שניה - מזכיר הכנסת הודיע לי שבישיבת הכנסת מיום רביעי הוחלט לקיים דיון בענין השביתה ברדיו ובטלביזיה. זו הייתה הצעה לסדר-היום של חה"כ שומסק, וכך השביתה ברשות השידור, הצעה לסדר-היום של חה"כ ארידור.

בינתיים השביתות הסתיימו, אבל הדיון

יתקיים, ואנחנו מבקשים לקבוע את מסגרת הדיון. אני מציע שעתיים.

ר. ארזי:

אני רוצה להטיל ספק בהגיון לקבוע עכשו דיון. השביתה נגמרה.

יש לנו היום הצעת אי-אמון.

י. בן-מאיר:

אני מציע פתרון הפוך. המצב ברשות השידור חמור ביותר. את זה כל אחד יודע, לא צריך

להרחיב את הדיבור. גם בטלביזיה אדם חדש לא יכול להחזיק מעמד, והוא התפטר. לכן, אני מסכים שאי-אפשר לקיים דיון על השביתה, אבל אני מציע שנשנה את הנוסח ונקבע שבדיון ידובר על רשות השידור.

י. נבו:

הנוסח ישאר, אבל לדבר אפשר.

א. רזיאל-נאור:

לוועדת הכנסת אין רשות לשנות החלטות שהתקבלו במליאה. על כן אי-אפשר

לקבל הצעה כזו.

היו"ר א. אנקוריין:

אנחנו נקבע שעתיים לפי מה שנדרש. זה לא מתפקידנו לקבוע את סדר היום.

זה תפקידם של היו"ר והסגנים. אם השביתה נגמרה, יתכן שהם יביאו את הענין לכנסת השמינית. סדר-היום עמוס, איך להסדיר אותו - זה ענין שלהם. האם יש החנגדות לכך שנקבע שעתיים?

א. רזיאל נאור:

זה מעט שעתיים.

נ. לורך:

הכנסת החליטה לקיים דיון, ואין בסמכותו של מישהו לשנות את זה. מה

שועדת הכנסת מתבקשת לעשות, זה לקבוע את מסגרת הדיון.

היו"ר א. אלקורי:

אם כן הוחלט שעתיים.

אני רוצה להודיע: זה"כ דרובלס משתתף בישיבה במקום זה"כ נחושטן. זה"כ זילברברג משתתף במקום זה"כ עופר. זה"כ אמוראי במקום זה"כ יפה. זה"כ ד. קורן במקום זה"כ דד. זה"כ אליעד במקום זה"כ גולן.

נשמע עתה את ההצעה לסדר של זה"כ בן-מאיר.

י. בן-מאיר:

הגשתי לפני שבוע מכתב ליו"ר הוועדה, בו הגשתי ערעור. בקשתי להביא לדיון בפני הוועדה ערעורי על החלטת היו"ר והסגנים מלפני שבועיים לקיים את הדיון בהצעת החוק הפרטית של מספר חברי כנסת בענין בחירה ישירה של ראשי ערים.

אני רוצה להבהיר את הענין, מדוע הגשתי את הערעור. כזכור לכם היתה הצעת חוק בדבר בחירות לראשי ערים שנפלה בקריאה שלישית. לאחר מכן הגישו מספר חברי כנסת הצעה חדשה היתה להצעה שנפלה. הכנסת החליטה להסיר את הצעת החוק לפי סעיף 117. (ציטוט): "117. (א) החליטה הכנסת להסיר את הצעת החוק מסדר-היום - אם לפי סעיף 111 ואם לפי סעיף 113 - או שחזר בו חבר הכנסת מהצעתו לפי סעיף 116, לא תונח על שולחן הכנסת, באותו כנס של הכנסת, הצעת חוק שיושב-ראש הכנסת קבע שהיא זהה או דומה לה בעיקרה, אלא אם ראה יושב-ראש הכנסת שחל בינתיים שינוי של ממש בנסיבות, וזמליט מטעם זה להתיר את הנחת ההצעה החדשה על שולחן הכנסת עוד באותו כנס".

מה ביקש יו"ר הכנסת לדעת?

היות והצעת החוק המקורי לא נפלה לפי סעיף 111 או סעיף 113, אלא היא נפלה בקריאה שלישית - היות רצה לדעת האם סעיף 117 חל. דהיינו אם הסעיף מוגבל רק למקרה שצעת החוק נפלה בקריאה ראשונה, ונאז אי-אפשר לקיים את הדיון במושב זה, אלא כעבור 6 חדשים. השאלה היתה, האם הצעת החוק המקורית שנפלה בקריאה שלישית, דינה כהצעת חוק שנפלה בקריאה ראשונה.

מדוע הוא שאל את השאלה. הוא לא שאל

כדי"להגדיל תורה ולהאדיר", הוא שאל שאלה מעשית - האם אפשר להניח את הצעת החוק על שולחן הכנסת אף שאין להניח את ההצעה באותו מושב ואין לקיים דיון, אלא כעבור 6 חדשים. אם סעיף 117 חל - אי-אפשר. אם זה לא חל - היות ומדובר בחוק שנפל בקריאה שלישית, אז היו"ר יכול להכריע.

ועדת הכנסת קיימה ארבע או חמש ישיבות

במשך הרבה שעות....

האם דנים לגופו של ענין? הנושא ברור לנו.

י. נבון:

היו"ר א. אלקורי:

אני אמרתי בהלצה שחברי הוועדה די אינטלגנטיים להבין את הענין. אתה רוצה להציע שנעלה איזו שהיא הצעה לסדר-היום. לעצם הענין אין לך רשות דיבור. אתה לא יכול לנאום נאום ארוך.

י. בן-מאיר:

אני חושב שזה לא הוגן. אל תארגן לי את נוסח הדיבור. אני רוצה לנסות להציג את הענין. אני לא מדבר שעה ולא חצי שעה.

היו"ר א. אלקורי:

את הענין תציג רק אם נחליט להעמיד אותו על סדר-היום. אתה צריך להסביר מה אתה רוצה להעלות על סדר-היום.

י. בן-מאיר:

לדעתי, אם השב יו"ר הכנסת בשעה שהוא מנה לוועדה שחלו שינולים של ממש בנסיבות, לא היתה כל מקום לפנייתו לוועדה נכבדה זו, אלא הוא רצה להתל בנו. כי אם היה שינוי של ממש בנסיבות, מדוע הוא שאל.

היו"ר א. אנקוריין:

אם כן, מהי הצעתך?

י. בן-מאיר:

הוועדה החליטה ברוב של קול אחד שחל סעיף 117. אני מערער על החלטה זו של היו"ר והסגנים, מדוע?

היו"ר א. אנקוריין:

מדוע אתה מערער - זה לא עומד על סדר-היום.

י. בן-מאיר:

אני מערער על זכותו של היו"ר לקבוע את סדר-היום. אני מערער ואני מציע שהוועדה הנכבדה תדון בערעור על זכותו של היו"ר לבטל החלטה של ועדת הכנסת, לאחד שהוא פנה אליה. אני מערער על זכותו של היו"ר לתת פרוש חדש לאחר מעשה ויש אמתנו לבחוק.

היו"ר א. אנקוריין:

אתה מציע שנעלה היום על סדר-היום את ערעור על החלטה היו"ר והסגנים להעמיד היום בכנסת לדין את הצעת החוק בדבר בחירה ישירה לראשי ערים. על זה אני חייב תשובה, מדוע לא העליתי את הערעור בסדר-היום. אני גם עניתי לך תשובה ובקשתי לצלם את מכתבי.

לפי סעיף 77 לתקנון נאמר כך: "סדר היום של ועדה יקבע יושב-ראש הוועדה; חברי הוועדה רשאים להוסיף הצעות לסדר-היום בהסכמת רוב הוועדה, ובלבד שהדיון בהצעות אלו יהיה לאחר הדיון בסעיפי סדר-היום שקבע יושב-ראש הוועדה".

אני סרבתי להעמיד את זה לסדר-היום, וזה"כ בן-מאיר מציע להעמיד לסדר-היום. אם רוב חברי הוועדה יסכימו שזה יעמוד על סדר-היום, זה יעמוד.

אני רוצה לומר מדוע סרבתי להעמיד לסדר-היום ומדוע אני חושב שאין להעמיד את הענין על סדר-היום. עניתי תשובה לחה"כ בן-מאיר ובמכתבי אליך נאמר כך: "בהמשך להודעתי לך בעל-פה מלפני כמה ימים, הנני חוזר ומודיע לך בזה, בתשובה למכתבך אלי מיום י"א סיון תשל"ג-11.6.73, שאין בדעתי להעמיד על סדר יומה של ועדת הכנסת, את "ערעורך" על החלטה היו"ר והסגנים להביא את הצעת החוק בדבר בחירה ישירה לראשי ערים לדיון טרומי בפני מליאת הכנסת ב- 1 לח.ז.

המקרים בהם תקנון הכנסת מתיר ערעור על החלטה היו"ר והסגנים מפורשים בתקנון. בפרק השביעי של התקנון - הדין בהצעות חוק של חברי הכנסת - יש רק מקרה אחד כזה, והוא ערעור לפי סעיף 117(ב) של חבר הכנסת שהגיש הצעת חוק, לערער בפני ועדת הכנסת על החלטה יו"ר הכנסת, לא להתיר הנחת הצעה חדשה על שולחן הכנסת, לאחר שקבע שהצעת החוק היא זוהי או דומה בעיקרה להצעת חוק קודמת."

אני יכול לשים את הדגש על זה, לא רק על המקרה אלא מתי ומי יכול לערער.

"אשר לסענתך שהיו"ר והסגנים פעלו בניגוד להחלטה מפורשת של ועדת הכנסת, הרי אעפ"י שלפני ועדת הכנסת עמדו בשעתו כמה הצעות, הוסכם בסופו של דבר שההכרעה תהיה בין סעיף 108 וסעיף 117. הוועדה החליטה שעל הצעת החוק הנדונה חל סעיף 117 - אולם לא הוסיפה כל סייגים לכך. - אם אני מבין נכון, נהג יו"ר הכנסת על פי סעיף 117(ד), התיר הנחת הצעת החוק על שולחן הכנסת, ואת סדר הדיון בה שאיר בידי היו"ר והסגנים לפי האמור באותו סעיף 117(ד), וכאמור בו לפי סעיף 109.

בנסיבות אלו אינני רואה כיצד ועדת הכנסת יכולה לדון ב"ערעורך" על החלטה היו"ר והסגנים שנתקבלה לפי סעיף 109.

בגלל הרגישות הרבה בין הסיעות השונות בכנסת מסביב להצעת החוק הנ"ל, ראיתי לנכון לבקש גם חוות-דעתו של היועץ המשפטי לממשלה, והנני מצרף בזה לידיעתך העתק מחוות-דעתו של מר צבי טרלו, מ"מ היועץ המשפטי לממשלה, מיום י"ג בסיון תשל"ג - 13 ביוני 1973.

זו הייתה תשובתי ואנחנו צריכים להחליט אם מעמידים לסדר-היום או לא.

אני מציע לא לכלול את הערעור בסדר-היום.

י. נבו:

אני בדעה, שבמקרה כזה אין לפתוח בדיון על הנושא, אלא מיד להצביע.

היו"ר א. אלקנה:

אני חושב שועדת הכנסת צריכה להביע את מחמתה על החנהגותו של היו"ר הכנסת, בלי לקבוע עכשיו אם יש לו זכות להניח על שולחן הכנסת או לא. זה ענין אחר. זה ייקבע לפי הרמת ידיים.

י. רפאל:

מה עשה היו"ר הכנסת? הוא עשה צחוק מהועדה. אם הוא חשב שיש לו סמכות, זו זכותו. הוא העריך שחלו שינויים בנסיבות ואפילו אם אני חושב שהם טעיה, זו זכותו לטעות בשגגה. אבל הוא שאל אותנו שאלה, וגייס תווה-דעת של היועץ-המשפטי לממשלה, והועדה החכמה ארבע פעמים לישיבות מיוחדות, כל זה מפני שהוא החשיב את תשבת הועדה. והועדה החליטה כפי שהחליטה, ואח"כ לעשות בדיוק את ההיפך - זו התעללות בוועדה. זו פגיעה בכבודו, ועל כך אנחנו צריכים לשחות.

הוא עשה עוד דבר מרגיז. היות ולא רצינו לצאת בגלוי ובפומבי נגד היו"ר - זה לא לכבודה של הכנסת, ואנחנו זהירים בזה - יצאנו משלחת של שלושה חברים אל היו"ר והסברנו לו את עמדתנו. תשובתו של היו"ר היתה כזאת: יש כאן שני שלבים. יש שלב של הנחה ויש שלב של דיון. את שלב ההנחה הוא מסביר לנו, שהוא צריך להניח לפי סעיף מסויים בתקנון, גם לאחר תשובתה של הועדה, והוא מניח. אבל בקשר למועד הדיון, הוא אמר - אתם צודקים. יצאנו ממנו מרוצים. והנה כעבור שבוע או עשרה ימים אנחנו רואים שהיו"ר הלך והביע את הענין לדיון בפני הסגנים וקבעו את השלב השני. זה לא בסדר.

אני מבין שתהיה הצבעה בוועדה והרוב יקבע. אבל יחד עם זאת, אני מוצא לנכון, להביע מחאה ומורת-רוח, מהחנהגותו של היו"ר הכנסת כלפי הועדה.

א. שחל:

מה שכרגע עומד לסדר היום זה הצעה לסדר של ח"כ בן-מאיר, וועדת הכנסת אינה זקוקה להצעה הזאת. אין לחבר-הכנסת בן-מאיר כל מעמד בנושא הזה. התקנון אומר באיזה מקרה, ומי רשאי לערער על הכנה של סדר-היום שנקבע ע"י היו"ר והסגנים. ח"כ בן-מאיר כטיעה, איננו צד בענין. מה שאהה אומר, ח"כ בן-מאיר, זה בדיוק ההיפך מה שאמרת בנימוקים האחרים שלך. למתע פתאום אתה אומר רוב של קול אחד. ממהי סופרים רוב של קול אחד. רוב זה רוב.

יו"ר הכנסת נהג בהתאם להחלטת ועדת הכנסת. אנחנו החלטנו בסעיף 117 חל, וע"פ זה קבע היו"ר מה שקבע. כתוב בפירוש בסעיף 117: "חל"ם ראש יושב-ראש הכנסת שחל בינתיים שינוי של ממש בנסיבות, והחליט מטעם זה להתיר את הנחת ההצעה החדשה וכו'". יו"ר הכנסת ראה שחלו שינויים והוא רשאי להחליט והוא קבע מה שקבע. לח"כ בן-מאיר יכולה להיות דרך אחרת אם הוא רוצה להגיש ערעור נגד היו"ר. זה עניינו הוא. בנושא הזה אין לו כל מעמד.

בסעיף 30 של התקנון מצגדר בצורה ברורה ביותר מי קובע את סדר היום. סעיף 111 (א) אומר: "חבר הכנסת המציע ינמק וכו'". ח"כ בן-מאיר איננו המציע. סעיף 117 מקנה סמכויות כאלה ליו"ר הכנסת.

משני טעמים אין לדון בהצעתו של ח"כ בן-מאיר. א. אחטעם הפרוצדורלי. אין לח"כ מעמד, הוא איננו צד; ב. היו"ר פעל בהתאם לסעיף 117 והוא החליט כפי שהוא החליט. איש לא יכול לבדוק אותו.

ר. ארזי:

אני יכול להפוך את השאלה ליו"ר ולומר מה הוא הענין הזה שמביאים לוועדה, שהיא תחליט אם סעיף מסויים יבוא לבוא לסדר היום.

כל מי שפונה בהצעה לסדר, חבר-כנסת וסתם חברי ועדה, זה מובא מיד לסדר-היום. כמו הצעתו של ח"כ מזרחי. מגישים את ההצעה והיו"ר מעמיד את זה לסדר-היום.

היו"ר א. אַנקוריין:

חה"כ מזרחי הגיש הצעה שנטיל חובת לבוש אחיד על עובדות הבית. מישהו יכול לומר שאני לא

אביא את זה לסדר-היום?

ר. ארזי:

כל חבר-כנסת יכול לפנות. במקרה זה אני מטיל ספק אם יכול ח"כ שחל להחמיר את הענין ולשאול את חה"כ בן-מאיר באיזה מעמד ובאיזה תוקף הוא מביא את הענין. הוא מביא את הערעור כחבר ועדת הכנסת אשר סבור שהחלטת ועדת הכנסת נפגעה. אז אסור לו להביא את הדבר הזה?

אני חושב שחברי הכנסת שהם גם חברי הנשיאות

לא יכחישו פה, שיו"ר הכנסת היה ער לכך, שיכול לבוא ערעור על החלטה זו, וזה התבטא בכך שבדין אחד מהחברים אמר ליו"ר, למה דוחים את זה לשבועיים, הרי אם אנחנו מחליטים ברוב, יש אפשרות להביא את ההצעה הזאת ולקבוע לה מועד. למה לחכות. ואני רוצה להגן על היו"ר, בניגוד למה שנאמר ע"י שכני הטוב, חה"כ רפאל - היו"ר נהג ע"י זה בסדר. הוא אמר: אמנם אנחנו כאן מחליטים. היה רוב של חמישה נגד ארבעה. אם ירצו לערער יערערו בוועדת הכנסת. עם כל הכבוד לך, אני סבור שיו"ר הכנסת מכיר את התקנון, לא פחות ממך, חה"כ שחל.

נקודה אחרונה. למה הדבר הזה רלבנטי? מה הוא

תוכן הערעור? תוכן הערעור על פירוש של החלטת ועדת הכנסת. בנשיאות, כשנחלקו הדעות, על מה חלקו? על הפירוש של החלטת ועדת הכנסת. חמישה טענו שהחלטת ועדת הכנסת אומרת כך וכך; וארבעה היו בדעה אחרת. אם יש חילוקי-דעות על פירוש של החלטה זו, הגיוני ביותר וצודק ביותר שועדת הכנסת תחווה את דעתה אם זה רצונה או לא. אני לא מבין מדוע בזבזנו כל כך הרבה זמן במקום לדבר לגופו של ענין.

מ. ברעם:

אני מציע להפסיק את הניכוח ולהצביע אם לכלול את הערעור או לא לכלול.

א. רוזיאל-נאור:

אנחנו לא יכולים לקבוע נוהג של החלטות שמתקבלות, ויעשו רביזיה, מבלי לבקש לערוך את הרביזיה. נתקבלה החלטה בוועדת הכנסת, הרוב החליט, לפעמים הרוב מחליט בניגוד לדעתי. אם הוחלט אז הוחלט. כאן קרה דבר משונה. ועדת הכנסת החליטה שסעיף 117 חל על המקרה הנ"ל, ופתאום אנחנו רואים שהגלגל התהפך. את הסברה שנשתנו הנסיבות לא שמענו, ולאור זה מבקשים לדון בענין. אני יודעה מדוע נשתנו הנסיבות אלו נסיבות נשתנו? אולי הבטחות מסויימות שניתנו למישהו? אם נשתנו הנסיבות, מדוע לא יבוא היו"ר של הוועדה ויגיד מה הן הנסיבות.

על כן אני סבורה שהוועדה יכולה לדון בערעור

של חה"כ בן-מאיר. אין לערער על זכותו של חבר כנסת לבקש דיון בהחלטה של ועדת הכנסת.

היו"ר א. אַנקוריין:

אני רוצה להודיע, שחה"כ לנדאון משתתף בישיבה במקום חה"כ נסים. חה"כ קשת במקום חה"כ צימרמן. חה"כ אברמוביץ במקום חה"כ לורנץ. חה"כ לבנבראון במקום חה"כ טופיק טובי.

ח. לנדאון:

אני מתייחס לענין בכל הרצינות. זו אינה בעיית חיים אבל לעומת זאת יש ערך רב למעמדו של יו"ר הכנסת בעם ומבחינה זו לכנסת כולה. אם יו"ר הכנסת החליט לומר שנשתנו הנסיבות, וזה התהפך תוך יממה, דבר זה טעון הסבר. חובה אלמנטרית היא לבוא ולהסביר מה הן הנסיבות שנשתנו. אפשר לקבל או לדחות, אבל לומר מלה אחת, מה נשתנה.

היו"ר א. אַנקוריין:

אנחנו לא דנים בעצם הענין. אנחנו דנים בזה האם לעמיד לסדר-היום או לא.

ח. לנדאון:

עד כמה שידוע, היו"ר רמז שהוא היה רוצה שימחינו לבואו של יו"ר הכנסת עם ההכרעה

כאן.

לא. הוא רצה דבר אחר.

י. נבון:

היו"ר א. אנקוריין:

אני רציתי ההיפך מזה.

ח. לנדאו:

אבל נניח לכך. אני קובע שאחת מחובותיה של הוועדה זה לשמור על מעמדו של היו"ר הכנסת. אני סבור שיש להזמין אותו, כדי שיסביר לנו מה הן הנסיבות שנשתנו. אולי לכשיסביר את זה אני אצביע בעד הצעתו. אנחנו הולכים להצביע, למעשה, באופן מכני מבלי שיו"ר הכנסת מסביר את הנסיבות.

היו"ר א. אנקוריין:

ליו"ר אין חסינות בוועדת חכנסת, לכן הדברים שאמר חה"כ רפאל הם לגיטימיים. בדברי השופטי לחה"כ בן-מאיר נאמר, שיו"ר הכנסת החליט את אשר החליט לפי סעיף 117(ד). יש מי שחושב שצריך להחליט לפי סעיף 117(ה). אבל אנחנו יכולים להעריך את הדבר הזה, איך מציגים את המצב וזה יבוא לידי ביטוי בהצבעה שלנו עכשיו. יש הצעה מרחיקה לכת והיא להזמין את היו"ר הכנסת.

מ. ברעם:

אם יוחלט שמקבלים את הערעור של חה"כ בן-מאיר, אז נזמין את היו"ר הכנסת. אם יוחלט שלא מקבלים את הערעור, אין צורך להזמין.

י. בן-מאיר:

אני מציע שנעמיד קודם להצבעה אם להזמין את היו"ר הכנסת או לא.

היו"ר א. אנקוריין:

מי לכך שנזמין את היו"ר הכנסת לפני שנחליט בהצעה של חבר-הכנסת בן-מאיר לסדר, ומי נגד? ההצעה להזמין את היו"ר - לא נתקבלה.

אני מעמיד להצבעה את עצם הצעתו של חה"כ בן-מאיר. מי לכך שנעמיד לסדר-היום את ערעורו של חה"כ בן-מאיר על החלטת היו"ר ואסגנים בענין בחירות ישירות לראשי ערים, ומי נגד?

ההצעה להעמיד לסדר-היום את ערעורו של

חה"כ בן-מאיר - לא נתקבלה.

אנו עוברים עכשיו לנושא הבא. חה"כ אבנרי פנה לוועדה בבקשה להחליף את שם סיעת העולם הזה בכנסת לשם "סיעת מרי - המחנה הרדיקלי הישראלי". הוא מבקש שינוי זה יכנס לתוקפו מהיום.

אני רוצה להוסיף ולומר מדוע אנו חייבים לדון בענין. יש שני מקומות בתקנון שדנים בענין. מקום אחד הוא סעיף 17 שאומר: סיעה שמחליפה את שמה, טעון אישור השם ע"י ועדת הכנסת. המקום השני נמצא בעמוד 75, סעיף 25 אשר אומר כך: "השתנה הרכבה הסיעתי של הכנסת, או שמה של סיעה או מספר חבריה, ואישרה ועדת הכנסת את השינוי, ישתנה בהתאם לכך ההרכב הסיעתי של כל ועדות הבחירות, או שם הסיעה;...". כלומר, ברור שאם יש שינוי - זה טעון אישור של ועדת הכנסת.

א. אבנרי:

אין פה צורך לנמק הרבה, מפני שלפי דעתי האישור של הוועדה הוא אקט פורמלי גרידה. ההסבר מאד פשוט. התנועה שלנו נולדה ביוזמת השבועון "העולם הזה". במשך הזמן התגבש הרצון להמיר את השם, שיבטא את המשמעות הרצינית של התנועה ולא את המוצא. היתה החלטה של ועידת תנועתנו להחליף את השם, והמוסדות המרכזיים החליטו על השם הזה - "מרי - המחנה הרדיקלי הישראלי".

י. נבון:

מה זה רדיקלי?

א. אבנרי:

פירוש המלה הוא "שורש". דהיינו, מי שמחפש פתרונות רדיקליים. מי שמבקש

שינוי רדיקלי. כלומר, טיפול שורש.

(המשך - א. אבנרי):

אין ספק שכמו שלכל אדם יש זכות לקרוא בעצמו בשם, הוא הדין לגבי כל תנועה פוליטית, כל זמן שאין בביטוי השם הסעיה או פגיעה בטוב, יש לקבל את זה. זה מעוגן גם בחקדימים משפטיים וכל מיני מקרים שהיו בפני ועדת הבחירות. כל קבוצת אנשים יכולה לקרוא בשם שהיא רוצה, וועדת הבחירות חייבת לאשר את השם, אלא אם יש להטעות, ולפי החוק סיעה שנבחרה יכולה לשנות את שמה בהכנסה לכנסת. לכן אני מבקש לשנות את שמה של סיעתי.

הי"ר א. אבנרי:

אני לא רואה סיבה להתנגד לשם הזה. יש לי רק ספק אחד. אני לא כל כך בטוח אם השמות "מרי" ומק"י אינם דומים. ישנן שתי אותיות דומות.

מ. דרובלס:

אני חושב שהשם מטעה במקצת. זה יכול להטעות ציבור גדול מאוד בין "מרי" ו"תנועת המרי". תנועת המרי אומר משהו לציבור רציני מאוד. סיעת הע"מ הזה לא מזדהה כל כך עם הרעיונות הללו.

מ. ברעם:

אני מבקש מאת הי"ר, שירשה להתייעץ עם הסיעות במשך החודש.

א. אבנרי:

אנחנו לא יכולים להופיע בבחירות להסתדרות לפני קבלת החלטה בכנסת.

הי"ר א. אבנרי:

אני מציע שתהיה התייעצות עם הסיעות, וענין זה יעלה שוב בוועדה בעוד שבועיים מהיום.

א. הרמל:

אמנם אם מבקשים התייעצות סיעות צריך לקיים, אבל אני לא רואה סיבה לדחות את זה כל כך. אפשר לדחות לכמה ימים אבל לא להרבה זמן. אין צורך לעכב את זה כל כך.

הי"ר א. אבנרי:

בשבוע הבא זה לא יוכל לבוא, אז בעוד שבועיים.

א. אבנרי:

אני מוכרח לבקש מכם להחיש את הדבר הזה. ביום חמישי שעבר, היתה ישיבה בהסתדרות, שבה כבר נתבקשו השמות והכינויים של כל הסיעות לשם הדפסת פתקי הבחירות להסתדרות. הם כבר בתהליך של הדפסה ועומדים בראשיתה של מערכת בחירות ואי אפשר להשאיר תנועה במצב כזה. ההכנות לבחירות נמצאים בעיצומם, ומכיוון שבקשתנו לא מעוררת שום בעיות, אין שם כמעט שאיננו מעורר הסתוריה של ישוב או של העם, לכן אני מאוד מבקש לא לדחות לעוד שבועיים.

א. הרמל:

אני מציע שאם במשך השבוע לא יגישו נציגי הסיעות ערעור על זה, באופן אוטומטי נקבל את זה.

א. רוזנאל-נאור:

אנחנו לא עובדים בצורה אוטומטית.

הי"ר א. אבנרי:

הסיכום יבוא בפני הישיבה הרגילה הקרובה של הוועדה. מי שרוצה להתייעץ - יתייעץ.

נעבור לנושא שנקרא: אישור החלטת ועדת

המשנה לדין בענין מעמד חברי-הכנסת לשעבר בטקסים ואירועים ממלכתיים. אנחנו קבלנו בשעתו פניה של ח"כ שוסטק בענין זה, והעברנו את הענין הזה לוועדת המשנה בראשותו של ח"כ נבון. נשמע אחרת.

י. נבון:

היתה ישיבה אחת של הוועדה. השתתפו בה חברי-הכנסת: רפאל, ע. יפה, צ. צימרמן, א. שוסטק שהציע את ההצעה, והראל. לאחר התייעצות הגענו לשת"י המלצות. 1. להמליץ בפני האגודה, של כל אירוע אשר אליה מוזמנים כל חברי-הכנסת יוזמנו אליו כל חברי-הכנסת לשעבר.

2. להמליץ בפני יושב-ראש הכנסת שלכל אירוע שהכנסת מארגנת ומזמנים אליה כל חברי-הכנסת,

(המשך - י. נבו):

יזמנו אליה גם כל חברי-הכנסת לשעבר.

אני מציע להחליף את הסדר. סעיף 2 יהיה 1, וסעיף 1 יהיה 2.

ר. ארזי:

אנחנו מאשרים את זה פה אחד.

היו"ר א. אלקורי:

בשבוע הבא אני אעדר מהכנסת, לכך בקשה מחה"כ ברעם שימלא את מקומי. אם יהיה הכרח לכנס ישיבה, היא תכונס. ישיבה רגילה לא תהיה בשבוע הבא. תקיים ישיבה רק בעניינים הכרחיים. זה לידיעת החברים.

חזרה רבה, ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 10.00